

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI PRIVREDNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 57 0 Mals 143425 25 Mals
Dana, 14.10.2025. godine

Okružni privredni sud u Banjoj Luci, sudija Sanja Ilić, u pravnoj stvari tužioca „Asa central osiguranje“ d.d. Sarajevo, zastupan po punomoćniku Advokatskom društvu VAC Legal d.o.o. Sarajevo, po advokatu Erminu Velićaninu, protiv tuženog „Euroherc osiguranje“ d.d. Sarajevo, zastupan po punomoćnicima iz Advokatskog društva „Martinović i partneri“ d.o.o. Mostar, radi duga, vrijednost spora 700,00 KM nakon održane i zaključene glavne rasprave dana 19.09.2025. godine, u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, dana 14.10.2025. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Obavezuje se tuženi „Euroherc osiguranje“ d.d. Sarajevo da tužiocu „Asa central osiguranje“ d.d. Sarajevo isplati iznos od 250,00 KM na ime regresnog duga sa zakonskom zateznom kamatom od 16.02.2023. godine do konačne isplate, te da mu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 838,24 KM, sve u roku od 15 dana od prijema presude.

Preostali dio zahtjeva tužioca, a koji dio predstavlja razliku između traženog i dosuđenog iznosa, odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužilac je dana 04.04.2024. godine podnio tužbu protiv tuženog radi naknade štete. U tužbi je naveo da je došlo do statusnih promjena na način da je društvu ASA Osiguranje d.d. Sarajevo pripojeno društvo Central Osiguranje d.d. Sarajevo, te tužilac sada posluje pod nazivom „ASA CENTRAL Osiguranje“ d.d. Sarajevo. Tužilac navodi da se dana 09.02.2023. godine dogodila saobraćajna nezgoda u kojoj je jedan od učesnika bio I. M., koji je upravljao teretnim motornim vozilom, reg. oznaka ... , osigurano kod tuženog i priključnim vozilom SCHMITZ, reg. oznaka ... , osigurano kod tužioca, da je I. M. isključivo odgovoran za nastanak saobraćajne nezgode, te je tužilac isplatio oštećenom trećem licu ukupan iznos od 1.400,00 KM na ime materijalne štete na vozilu, da obzirom da je I. M. upravljao sa vozilima osiguranim i kod tužioca i tuženog, postoji odgovornost na strani tuženog u omjeru od 50%, da se tužilac obraćao tuženom sa zahtjevom za izmirenje regresnog duga, ali je tuženi isti odbio kao neosnovan. Tužilac predlaže da sud donese presudu kojim će obavezati tuženog da isplati tužiocu na ime regresnog duga iznos od 700,00 KM zajedno sa zateznom kamatom počev od 16.02.2023. godine pa do dana isplate kao i da naknadi tužiocu troškove postupka.

Tuženi u odgovoru na tužbu ističe prigovor pasivne i aktivne legitimacije, te u cjelosti osporava osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, jer uz tužbu nije dostavljen niti jedan dokaz, temeljem kojeg bi se mogla utvrditi činjenica nastupanja štetnog događaja, kao i činjenica

o tome ko su njegovi učesnici i koja su vozila učestvovala u istom, da iz dostavljenih dokaza takođe nije moguće utvrditi uzrok, tok i načina nastanka saobraćajne nezgode u kojoj je navodno došlo do oštećenja vozila tužioca, a na osnovu čega bi se mogla utvrditi nečija odgovornost za istu, da tužilac svoj tužbeni zahtjev temelji na osnovu dostavljene kopije evropskog izvještaja koji ne ispunjava zakonom propisane uslove, koje ga čine relevantnim za dokazivanje činjenice nastupanja saobraćajne nezgode, da navedeni dokaz nije potkrijepljen objektivnom materijalnom dokumentacijom, kao što su akti službenih organa ili fotografije sa lica mjesta nezgode, čime je onemogućena provjera njegovog porijekla i istinitosti sadržaja, da iznos koji tužilac potražuje svojim tužbenim zahtjevom prelazi zakonom utvrđeni pojam manje materijalne štete, da je sama činjenica nastupanja štetnog događaja nedokazana. Tuženi osporava visinu materijalne štete koju potražuje tužilac svojim tužbenim zahtjevom kao previsoko postavljenu i ničim dokazanu, te osporava potraživanje zakonskih zateznih kamata od strane tužioca, jer tuženi nije pao u docnju sa ispunjenjem svoje obaveze naknade štete oštećenom tužiocu u skladu sa odredbom člana 277. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima Republike Srpske, te u skladu sa navedenim tuženi osporava datum od kojeg tužilac potražuje zakonske zatezne kamate, jer tuženi nije mogao pasti u docnju sa ispunjenjem svoje zakonske obaveze na dan 16.02.2023. godine, iz razloga što u tom momentu nije imao saznanja o predmetnom štetnom događaju. Iz navedenih razloga, tuženi predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan i tužioca obaveže da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka. U toku postupka, na pripremnom ročištu, tuženi je učinio visinu štete na vozilu Dacia Sandero nespornom u iznosu od 1.400,00 KM.

U dokaznom postupku provedeni su dokazi uvidom i čitanjem: prijava štete od 10.02.2023. godine, potvrda o registraciji ... , polisa osiguranja broj ... na ime G. S. , evropski izvještaj o nezgodi od 09.02.2023. godine, zapisnik o oštećenju vozila od 13.02.2023. godine, dvije fotografije teretnog i priključnog motornog vozila u fotokopiji, sporazum o vansudskom poravnanju od 13.02.2023. godine, provjera osiguranja sa stranice Biro-a Zelene karte BiH na dan 09.02.2023. godine, regresni zahtjev od 06.04.2023. godine, odluka tuženog od 17.04.2023. godine, dokaz o isplati od 16.02.2023. godine, 6 kolor fotografija lica mjesta nezgode, polica osiguranja od odgovornosti za štetu trećim licima broj ... od 09.04.2022. godine, rješenje o izmjenama podataka Općinskog suda u Sarajevu od 23.02.2023. godine, fotografije oštećenja na CD-u, dopis Biroa Zelene karte od 09.12.2024. godine. Izveden je dokaz čitanjem nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke Duška Rađenovića od 18.01.2025. godine, te je vještak saslušan. Saslušani su svjedoci I. M. i G. S. .

Po provedenom dokaznom postupku, analizirajući sve dokaze pojedinačno i u njihovoj uzajamnoj povezanosti u smislu člana 8. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužioca da mu tuženi na ime regresnog duga isplati iznos od 700,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka.

Iz prijave štete „Asa Central osiguranju“ po osnovu autoodgovornosti od 10.02.2023. godine, sud je utvrdio da se G. S. obratio tužiocu pismenim zahtjevom za naknadu štete na vozilu marke „Dacia“ registarskih oznaka ... , nastale usljed saobraćajne nezgode koju je uzrokovao osiguranik tužioca I. M. koji je upravljao vozilom marke „Shmitz“ registarskih oznaka

Iz potvrde o registraciji ... utvrđeno je da je G. S. vlasnik vozila marke „Dacia Sandero“ reg. oznake

Iz polise osiguranja broj ... utvrđeno da je G. S. za vozilo marke „Dacia Sandero“ reg. oznake ... , zaključio sa „Euros osiguranje“ a.d. Banja Luka polisu obaveznog osiguranja vlasnika odnosno korisnika motornih vozila od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima i osiguranja vozača i putnika od posljedica nesretnog slučaja za period od 19.03.2022. godine do 19.03.2023. godine.

U zapisniku o oštećenju vozila „Dacia Sandero“ reg. oznake ... od 13.02.2023. godine, sadržan je opis oštećenja koje je tužilac utvrdio na predmetnom vozilu, te su pojedinačno navedeni dijelovi za zamijenu: prednji desni migavac, prednji desni blatobran, prednje desno potkriilo, prednji desni retrovizor, prednja desna vrata i ostali radovi na podešavanju fara i podešavanju šarki prednjih desnih vrata.

Iz sporazuma o vansudskom poravnanju od 13.02.2023. godine koji je zaključen između G. S. i tužioca proizlazi da se tužilac obavezao da na ime naknade materijalne štete, nastale u štetnom događaju dana 09.02.2023. godine na vozilu Dacia Sandero registarske oznake ... , plati iznos od 1.400,00 KM oštećeniku.

Iz provjere osiguranja sa stranice Biro-a Zelene karte BiH na dan 09.02.2023. godine proizlazi da je vozilo registarskih oznaka ... registrovano kod Euroherc osiguranje d.d. Sarajevo.

Iz regresnog zahtjeva od 06.04.2023. godine, proizlazi da je tužilac uputio tuženom zahtjev za izmirenje regresnog duga navodeći da se dana 09.02.2023. godine dogodila se saobraćajna nezgoda u mjestu L. , koju je prouzrokovao vozač s vozilom reg. oznake ... koje je imalo zaključen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti kod tuženog, te da je tužilac na ime naknade materijalne štete na vozilu marke Dacia Ambiance, reg. oznaka ... isplatio osiguraniku G. S. iznos od 1.400,00 KM s obzirom da je isti imao zaključeno kasko osiguranje predmetnog vozila, da na temelju odredbi Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju, odredbi Zakona o obligacionim odnosima i na temelju cjelokupne raspoložive dokumentacije, a posebno na temelju Zapisnika o uviđaju saobraćajne nezgode PU od dana 09.02.2023 / EU izvještaja o nezgodi od 09.02.2023. godine, odgovornost tuženog za nastanak saobraćajne nezgode i prouzrokovane štete ogleda u visini od 50%, što čini iznos od 700,00 KM, te je tužilac pozvao tuženog da u roku od od petnaest dana izvrši plaćanje.

Iz odluke tuženog od 17.04.2023. godine, proizlazi da je tuženi tužiocu vratio odštetni zahtjev jer isti nije ocijenio kao pravno osnovan, navodeći da vozilo drugog sudionika nezgode nije osigurano kod tuženog već kod tužioca.

Iz dokaza o isplati od 16.02.2023. godine je utvrđeno da je tužilac dana 16.02.2023. godine isplatio G. S. iznos od 1.400,00 KM.

Iz police osiguranja od odgovornosti za štetu trećim licima broj ... od 09.04.2022. godine, proizlazi da je Voćepromet export-import d.o.o. kao osiguranik sa „Asa osiguranjem“ zaključilo

polisu o obaveznom osiguranju vlasnika odnosno korisnika motornog vozila od odgovornosti za štete trećim osobama.

Iz rješenja o izmjenama podataka Općinskog suda u Sarajevu broj: 065-0-Reg-23-000583 od 23.02.2023. godine, proizlazi da je izvršena promjena naziva društva iz „Asa osiguranje“ d.d. u „Asa Central osiguranje“ d.d.

Iz dopisa Biroa Zelene karte od 09.12.2024. godine proizlazi da je teretno vozilo registarske oznake ... na datum 09.02.2023. godine bilo osigurano kod „Euroherc osiguranja“ d.d. Sarajevo po polisi broj:

Iz Evropskog izvještaja o nezgodi od 09.02.2023. godine proizlazi da se dana 09.02.2023. godine u 9,20 časova u ulici ... L. , desila saobraćajna nesreća u kojoj su učestvovali vozač G. S. koji je upravljao vozilom marke „Dacia Sandero“ reg. Oznake ... u ličnoj svojini sa polisom osiguranja broj ... izdatom od Euros osiguranja sa rokom važenja do 15.03.2023. godine, te vozač I. M. sa vozilom marke Shmitz registarskih oznaka ... u vlasništvu Voće promet d.o.o. sa polisom osiguranja izdatom od Asa osiguranja sa rokom važenja do 09.04.2023. godine. U izvještaju su opisana oštećenja na vozilu „Dacia Sandero“ oštećenje prednjeg blatobrana na desnoj strani, desni retrovizor i prednja desna vrata, a na vozilu Shmitz nisu zabilježena oštećenja. Na poledini obrasca izvještaja nalazi se izjava vozača I. M. u kojoj je navedeno da je prilikom vožnje unazad sa teretnim Volvo udario sa zadnjim lijevom dijelom prikolice Schmitz reg. Br. ... u prednji bočni desni dio pv „Dacia Sandero“ registarski broj ... koje je bilo parkirano. Izvještaj sadrži skicu lica mjesta s prikazom položaja i smjera kretanja vozila u trenutku sudara koju su sačinili vozači.

U prilogu obrasca učesnici predmetne nezgode su sačinili i fotografije neposredno nakon nezgode. Na fotografijama lica mjesta i oštećenog vozila se uočava položaj vozila učesnika saobraćajne nezgode nakon sudara, okolnosti nastanka saobraćajne nezgode (dan, dobra vidljivost, suv kolovoz), te oštećenja na vozilu Dacia Sandero.

Odredbom člana 9. stav 1 . tačka 9. b) Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH", broj: 6/06, 75/06, 44/07, 84/09, 48/10, 18/13, 12/17, 89/17 i 9/18, dalje u tekstu: ZOBS) propisana je definicija evropskog izvještaja, a to je propisani obrazac koji učesnici u saobraćajnoj nezgodi popunjavaju nakon saobraćajne nezgode.

Prema odredbi člana 158. stav 3. ZOBS poslije saobraćajne nezgode u kojoj je prouzrokovana samo manja materijalna šteta, vozači su dužni da odmah uklone vozila s kolovoza i da razmijene lične podatke, te popune i potpišu obrazac evropskog izvještaja o saobraćajnoj nezgodi. Vozači ne smiju napustiti mjesto saobraćajne nezgode prije nego što popune i potpišu izvještaj i razmijene podatke iz ovog stava.

Odredbom člana 159. stav 2. istog zakona propisano je da je policija dužna da izađe na mjesto saobraćajne nezgode u kojoj je nastala manja materijalna šteta ako dođe do nesporazuma ili neslaganja jednog od učesnika prilikom popunjavanja obrasca evropskog izvještaja, ili ako učesnici u nezgodi nemaju obrazac evropskog izvještaja.

Odredbom člana 37. Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju Republike Srpske ("Službeni glasnik RS", broj: 92/15, 78/20 i 1/24, u daljem tekstu ZOOS) propisano je da obrazac evropskog izvještaja o saobraćajnoj nezgodi može biti korišten u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva kao dokaz nastupanja štetnog događaja u slučaju manje materijalne štete, pod uslovom da je uredno i potpuno popunjen, te da su uz to priložene fotografije oštećenja na vozilima i mjesta štetnog događaja (stav 2.); pod manjom materijalnom štetom iz stava 2. ovog člana smatra se šteta na vozilu koja ne prelazi iznos od 500,00 KM (stav 3.).

Pravilnikom o obliku i sadržaju obrasca Evropskog izvještaja o saobraćajnoj nezgodi („Službeni list BiH“ broj 13 od 27. februara 2007. godine) je propisano da u slučaju saobraćajne nezgode sa materijalnom štetom, mjesto saobraćajne nezgode je potrebno fotografisati sa nekoliko različitih pozicija, po potrebi izmjeriti pojedine elemente saobraćajne nezgode te izvršiti popunu obrasca Evropskog izvještaja o saobraćajnoj nezgodi. U slučaju neusaglašenosti učesnika oko popune obrasca izvještaja ili ukoliko učesnici u nezgodi nemaju obrazac izvještaja o nezgodi, dužni su pozvati policiju. Popuna se obavlja navođenjem svih podataka traženih u pojedinim rubrikama i to na način kako je navedeno u uputstvu za primjenu Evropskog izvještaja o saobraćajnoj nezgodi koje se nalazi uz izvještaj i čini sastavni dio ovog Pravilnika.

Iz odredbe člana 37. ZOOS i navedenog Pravilnika proizilazi da se uz obrazac Evropskog izvještaja o saobraćajnoj nezgodi, koji se mora uredno i potpuno popuniti, moraju priložiti fotografije oštećenja na vozilima i fotografije mjesta štetnog događaja.

Učesnici predmetne saobraćajne nezgode su pravilno i potpuno popunili obrazac Evropskog izvještaja u skladu sa Pravilnikom o obliku i sadržaju obrasca Evropskog izvještaja o saobraćajnoj nezgodi.

Sud cijeni da se radi o ispravi sačinjenoj neposredno nakon nezgode, da je zasnovan isključivo na izjavama učesnika, te iako Evropski izvještaj ne predstavlja javnu ispravu niti zamjenjuje policijski zapisnik, sud ga prihvata kao relevantan dokaz, jer u postupku nisu izvedeni drugi dokazi koji bi doveli u pitanje sadržinu izvještaja. Naime, predmetni izvještaj je uredno popunjen, a učesnici nezgode su ga zajednički potpisali i nisu osporavali njegov sadržaj. Izvještaj sadrži osnovne podatke relevantne za utvrđivanje mehanizma nastanka nesreće, te su jasno opisane okolnosti pod kojima se nezgoda dogodila, položaj, smjer kretanja i oštećenja vozila. Fotografije koje su priložene uz ovaj izvještaj jasno prikazuju položaj vozila nakon udara i nastala oštećenja, što je zajedno sa podacima iz Evropskog izvještaja bilo dovoljno za stručnu i objektivnu analizu sudskog vještaka prilikom izrade nalaza i mišljenja o uzrocima nezgode.

U svom iskazu svjedok G. S. izjavio je da je dana 09.02.2023. godine došao na posao u L. , ... gdje je parkirao svoje vozilo marke Dacia Sandero, registarskih oznaka ..., uz halu u kojoj radi, da ga je nakon otprilike dvadeset minuta radnik obavijestio da je šleper, prolazeći tom ulicom, zadnjim dijelom priključnog vozila zakačio i ošteti njegov automobil koji je bio parkiran. Na predložene fotografije iz spisa svjedok je izjavio da se ne može sa sigurnošću sjetiti da li je to vozilo učestvovalo u nezgodi, ali misli da je vozilo bilo iz J. . Na dalja pitanja punomoćnika tuženog svjedok je izjavio da se ne sjeća registarskih oznaka šlepera, te da je policija dolazila na lice mjesta, sačinila zapisnik o nezgodi koji su potpisali i on i druga strana. Na upit suda svjedok je potvrdio da se u spisu nalazi izvještaj o saobraćajnoj nezgodi (evropski izvještaj) koji je potpisao, te da se on potpisao prvi, a ne može potvrditi da li je I. M. sačinio ili potpisao isti izvještaj, jer je I. M. ostao sa policijom nakon što se svjedok udaljio.

U svom iskazu svjedok I. M. izjavio je da se dana 09.02.2023. godine nalazio u skladištu firme Mik, da je primijetio da mu jedno vozilo smeta te je izašao van i pitao čovjeka da mu pomogne da prođe, prilikom skretanja udesno udario je u špiglo tog vozila, da je nakon toga je prišao čovjeku koji mu je trebao pomoći na šta mu je ovaj odgovorio da je mislio da može proći. Na pitanje gdje je tada bio zaposlen, svjedok je odgovorio da je bio zaposlen u firmi "Voće promet" J. , gdje i sada radi. Nakon što mu je uz odobrenje suda predložena fotografija vozila registarskih oznaka ... , svjedok je potvrdio da je to vozilo kojim je upravljao na dan nezgode i da ga i danas vozi. Na pitanja punomoćnika tuženog svjedok je izjavio da mu nije poznat broj šasije šlepera, jer u nezgodi nije udarilo vučno vozilo nego prikolica. Na dodatno pitanje o boji kamiona svjedok je naveo da je kamion crne boje, a hladnjača bijela.

Sud je prihvatio iskaze svjedoka kao vjerodostojne, isti su uvjerljivi i potkrijepljeni materijalnim dokazima, prvenstveno fotografijama nezgode i oštećenja na vozilu, te nisu dovedeni u sumnju drugim izvedenim dokazima.

Iz nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke Duška Radenovića od 16.01.2025. godine, proizlazi da se saobraćajna nezgoda dogodila u L. , u krugu preduzeća „Mik company“, na nekategorisanoj asfaltnoj površini bez vertikalnih saobraćajnih znakova i oznaka na kolovozu. Na osnovu simulacije na skici, navoda iz izvještaja i analize oštećenja vozila, vještak je zaključio da je do nezgode došlo tangencijalnim udarom zadnjeg lijevog dijela priključnog vozila u prednju desnu bočnu stranu parkiranog automobila marke Dacia, pri čemu je automobil bio u stanju mirovanja. Vještak je zaključio da oštećenja na vozilu odgovaraju prijavljenom obliku nezgode i da je u slučaju da se u momentu nezgode kretao samo teretni skup vozila, do nezgode bi došlo usljed propusta vozača I. M. , koji je, prema nalazu, mogao izbjeći sudar da je kočenje započeo kada se nalazio 3,9 metara prije tačke kontakta.

Među strankama je sporna aktivna i pasivna legitimacija, te učešće vozila koje je osigurano kod tuženog u predmetnoj nezgodi.

Prigovor nedostatka aktivne legitimacija nije osnovan.

Odredbom člana 897 Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, te "Službeni glasnik Republike Srpske", broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04 – u daljem tekstu: ZOO) propisano je da se ugovorom o osiguranju obavezuje ugovarač osiguranja da plati određeni iznos organizaciji za osiguranje (osiguravač), a organizacija se obavezuje ako se desi događaj koji predstavlja osigurani slučaj isplatiti osiguraniku ili trećem licu naknadu.

Odredbom člana 919 stav 1 ZOO je regulisano da kad se dogodi osigurani slučaj, osiguravač je dužan isplatiti naknadu ili svotu određenu ugovorom u ugovorenom roku.

Prema članu 939 stav 1 ZOO isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguravača, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade sva osiguranikova prava prema licu koje je, ma po kom osnovu, odgovorno za štetu. Dakle, do regresnog zahtjeva dolazi kada osiguranikova prava prema odgovornom licu prelaze na osiguravača, i to ukoliko su ispunjena dva kumulativna uslova. Prvi uslov je da je osiguravač isplatio osiguraniku naknadu iz osiguranja, drugi uslov je da postoji odgovornost trećeg lica prema kojem je osiguranik istakao odštetni zahtjev.

Tužilac je bio u ugovornom odnosu sa oštećenim G. S. po osnovu kasko osiguranja i kao kasko osiguravač bio je u obavezi da svom osiguraniku isplati naknadu štete kada se desio osigurani slučaj. Nije sporno da je tužilac po osnovu ugovora o kasko osiguranju svom osiguraniku na ime materijalne štete na vozilu isplatio iznos od 1.400,00 KM u korist svog osiguranika. Činom isplate štete svom osiguraniku tužilac je stupio u sva prava koje osiguranik ima prema štetniku ili organizaciji kod koje je osigurano vozilo štetnika od auto odgovornosti.

Prigovor tuženog o nedostatku pasivne legitimacije je neosnovan.

Sud ne prihvata tvrdnju tuženog da nije dokazano učešće vozila osiguranog kod tuženog u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi. Iz izvedenih dokaza, posebno iz dopisa Biroa zelene karte od 09.12.2024. godine, fotografija saobraćajne nezgode u vezi sa iskazom svjedoka I. M. , utvrđeno je da je teretno vozilo registarske oznake ... bilo osigurano kod tuženog Euroherc osiguranja d.d. Sarajevo na dan šetnog događaja, te da je upravo to teretno vozilo kojim je upravljao I. M. , učestvovalo u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi zajedno sa priključnim vozilom SCHMITZ registarskih oznaka ... osiguranim kod tužioca.

Sud je utvrdio, a kako to proizlazi iz evropskoj izvještaja, iskaza svjedoka i nalaza vještaka saobraćajne struke, da je predmetnu saobraćajnu nezgodu prouzrokovao povezani skup teretnih vozila koje čine teretno vozilo registarske oznake ... osigurano kod tuženog na dan nezgode i priključno vozilo SCHMITZ, reg. oznaka ... osigurano kod tužioca na dan nezgode.

Sud je prihvatio nalaz vještaka jer je isti stručan, jasan i uvjerljiv, te logično objašnjava mehanizam i uzrok nastanka saobraćajne nezgode. Nalaz je zasnovan na Evropskom izvještaju, fotografijama mjesta nesreće i oštećenja vozila, te su zaključci vještaka dosljedni iskazima saslušanih svjedoka i drugim materijalnim dokazima u spisu, a tuženi ga nije doveo u sumnju izvedenim dokazima. Sam način nastanka saobraćajne nezgode, odnosno da je do saobraćajne nezgode došlo kretanjem unazad skupa vozila i udarom u parkirano oštećeno vozilo, potvrdio je svjedok I. M. , koji je upravljao skupom vozila.

Imajući u vidu da je do nezgode došlo usljed kretanja skupa vozila, koji čine jedinstvenu cjelinu, a koji su bili osigurani kod različitih osiguravajućih društava, stranaka u ovom postupku, to po ocjeni suda postoji njihova solidarna odgovornost, shodno članu 206 stav 1 i 414 stav 1 ZOO. U takvoj situaciji, oštećeno lice je moglo podnijeti oštetni zahtjev bilo kojem od osiguravajućih društava ili oboma.

U skladu sa članom 208 stav 1 ZOO solidarni dužnik koji isplati više nego što iznosi njegov udio u šteti, može tražiti od svakog od ostalih dužnika da mu nadoknadi ono što je platio za njega.

Koliko iznosi udio svakog od pojedinih dužnika sud određuje s obzirom na težinu njegove krivice i težinu posljedica koje su proistekle iz njegovog djelovanja (stav 2 istog člana).

U slučaju nemogućnosti da se utvrde udjeli dužnika, na svakog pada jednak dio, osim ako pravičnost zahtjeva da se u konkretnom slučaju drugačije odluči (stav 3 istog člana).

U smislu člana 21 stav 7 ZOOS, kada su vučno i priključno vozilo osigurani kod različitih osiguravajućih društava, ta društva odgovaraju solidarno za štetu i oštećeno lice može podnijeti odštetni zahtjev bilo kojem od njih.

Shodno navedenim zakonskim odredbama, kod solidarne odgovornosti dužnika, kada se ne mogu utvrditi udjeli svakog od dužnika, na svakog pada jednak dio, osim ako pravičnost zahtjeva da se u konkretnom slučaju drugačije odluči.

Tužilac je u konkretnom slučaju, oštećenom isplatio štetu po kasko polisi u iznosu od 1.400,00 KM, i time je po pravilima subrogacije stupio u prava oštećenog prema tuženom do visine onog što je platio za njega. Za regresni odnos između osiguravajućih društava kod kojih su osigurana vozila koja čine skup, relevantno je da je nezgoda uzrokovana manevrom cijeloga skupa vozila, iako vučno vozilo stavlja u pogon priključno vozilo i je fizički kontakt između vozila ostvaren prikolicom. Imajući u vidu da ne postoje posebne okolnosti koje bi isključio teretite jedan dio skupa, doprinos svakog od njih je po 50%.

UU vezi sa tim, sud je imao u vidu da tuženi nije predložio ni izveo dokaze da je veći udio tužioca u šteti, iako je na njemu teret dokazivanja te činjenice u smislu člana 7 stav 1 i člana 123 ZPP.

Nesporno je da je tužilac isplatio oštećeniku iznos od 1.400,00 KM i da je to iznos štete na oštećenom vozilu, koji je i tuženi tokom postupka učinio nespornim. Međutim, prema članu 37 stav 3 ZOOS evropski izvještaj o saobraćajnoj nezgodi može se koristiti samo u slučajevima manje materijalne štete, tj. do 500,00 KM.

Kako su se u ovom slučaju učesnici saobraćajne nezgode koristili zakonskim pravom, pojednostavljenja i ubrzanja naplate manje materijalne štete na vozilu, tako što su uredno potpisali evropski obrazac o saobraćajnoj nezgodi, čime su oba učesnika potvrdila da se radi o manjoj materijalnoj šteti na vozilu, koja prema zakonu iznosi 500,00 KM. Isplata iznosa većeg od 500,00 KM od strane tužioca ne stvara osnov za regresno potraživanje prema tuženom, radi se o ispunjenju naturalne obligacije nečega što tužilac po zakonu nije bio u obavezi da plati (pravni stav izražen u presudi Višeg privrednog suda u Banjoj Luci broj 57 0 Ps 142465 25 Pž od 11.09.2025. godine).

Imajući u vidu da je maksimalni iznos do kojeg se evropski izvještaj može koristiti 500,00 KM, regresni udio tuženog iznosi 250,00 KM. Sud je stoga zahtjev tužioca djelimično usvojio u iznosu od 250,00 KM, a za preostali dio od 450,00 KM odbio kao neosnovan.

Shodno članu 277 ZOO dužnik koji zadocni sa ispunjenjem novčane obaveze duguje, pored glavnice, i zateznu kamatu, dok je članom 186 ZOO propisano da se obaveza naknade štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete. Zbog toga, pored isplate glavnog duga, tužilac ima pravo, u smislu navedenih odredbi ZOO, na naplatu zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos i to od dana kada je izvršio isplatu iznosa oštećenom licu, tj. od 16.02.2023. godine, kao dana kada je izvršena isplata štete oštećenom pa do isplate.

Sud je, odlučujući o troškovima parničnog postupka, primijenio odredbe člana 386. stav 1. i člana 387. Zakona o parničnom postupku, tafičnih brojeva 1 i 2 Taksene tarife Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 73/08, 49/09, 67/13, 63/14, 66/18 i 67/20), Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH („Službene Novine Federacije

Bosne i Hercegovine“, broj 22/04 i 24/04) i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj 43/2025 od 11.06.2025. godine). Imajući u vidu iskazani troškovnik punomoćnika tužioca i radnje preduzete u postupku, a koje su bile potrebne za vođenje parnice, sud je tužiocu priznao troškove koji se odnose na troškove sastava tužbe u iznosu od 280,80 KM sa PDV-om, zastupanja na ročištima dana 28.11.2024. godine, 24.03.2025. godine, godine, 28.04.2025. godine, 19.09.2025. godine u iznosu od po 280,80 KM sa PDV-om, za pristup na ročište dana 19.09.2025. godine iznos od 524, 16 KM. Sud je tužiocu priznao i troškove odsustva iz kancelarije u iznosu od po 30,00 KM za svakih započetih pola sata u ukupnom iznosu od 150,00 KM, troškove vještačenja u iznosu od 450,00 KM, te troškovi sudske takse na tužbu u iznosu od 50,00 KM i takse na presudu u iznosu od 50,00 KM, što sve ukupno iznosi 2.347,00 KM.

Sud je odbio zahtjev naknadu troškova na ime nagrade za vrijeme preko dosuđenog iznosa, jer je zahtjev previsoko postavljen imajući u vidu trajanje ročišta.

Prema odredbi člana 387 stav 1 ZPP, pri odlučivanju koji će se troškovi nadoknaditi stranci, sud će uzeti u obzir samo one troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice.

Kod činjenice da je tužilac mogao angažovati nekog od više advokata čije su kancelarije registrovane u sjedištu prvostepenog suda ne bi bilo opravdano tuženog obavezati da snosi i troškove prevoza punomoćnika. Pošto nije bilo neophodno da se angažuje advokat iz S. za zastupanje u B.L., tužilac je dužan da sam snosi troškove putovanja svog punomoćnika.

Imajući u vidu visinu tužbenog zahtjeva na iznos od 700,00 KM i dosuđeni iznos od 250,00 KM, tužilac je uspio u parnici sa 35,71 % i ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka srazmjerno postignutom uspjehu u parnici, a shodno odredbi člana 386 stav 2 ZPP. Prema tome, tužiocu je na ime troškova dosuđen iznos od 838,24 KM.

Na osnovu svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Sudija
Sanja Ilić

Pravna pouka:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Višem privrednom sudu u Banjoj Luci u roku od 15 dana od dana prijema iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu. Ova presuda se može pobijati samo zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.